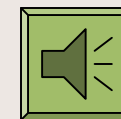

Een eekhoorn die heel eenzaam was

Er was eens een eekhoorn die heel eenzaam was.
Hij heette Takkie.

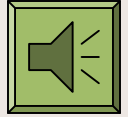
De eekhoorn ging in het bos zoeken naar andere vriendjes.

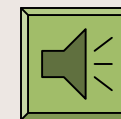
Bij de paddestoel zag hij een egel zitten.
De egel was ook heel alleen.

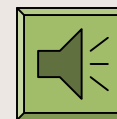

Takkie vroeg aan de egel: "hoe heet jij?"
"Ik heet stekeltje", zei de egel. De egel vroeg aan de
eekhoorn: "hoe heet jij?" "Ik heet Takkie", zei de eekhoorn.

"Zullen we vriendjes zijn?" vroeg Takkie.
"Dat wil ik wel" zei de egel. En Takkie en Stekeltje gingen met
elkaar spelen.

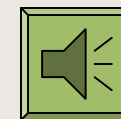

In het bos gingen ze op zoek naar nog meer lieve vriendjes.

Ze kwamen een heleboel egels en eekhoorns tegen
waarmee ze gingen spelen.

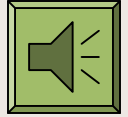

Ook zagen ze een heleboel paddestoelen, kastanjes, eikels en bladeren liggen.

Takkie en Stekeltje liepen heel lang door het bos.
Opeens wisten ze niet meer waar ze waren.
Ze waren heel bang. Ze liepen nog een stukje verder en toen...

...zagen ze een holletje

Takkie zei: "hé, dat lijkt mijn holletje wel".

Hij ging naar binnen in het holletje en daar zag hij zijn bed,
zijn zusje, zijn moeder en vader.

Iedereen was blij om elkaar te zien.
En Takkie en stekeltje bleven voor altijd vrienden en ze
leefden nog lang en gelukkig.

Een eekhoorn die heel eenzaam was

Verhaal bedacht door: De kinderen van groep 1/2 B van de Paulusschool in Utrecht

Tekst ingesproken

door:

Verteller: Puck

Stekeltje: Olaf

Takkie: Jonas

Afbeeldingen:

Klas 1/2 B van de Paulusschool

Uitgeverij:

Juf Marieke

Utrecht, 2006